

СТАНОВИЩЕ

на доц. д-р Елица Георгиева Вълчева-Куманова
член на научното жури в конкурса за заемане на академична длъжност
„доцент“ по Публично право в област на висшето образование 3. Социални, стопански и
правни науки, професионално направление 3.6. Право,
обявен в „Държавен вестник“, брой № 99 от 13.12.2022 г., за нуждите на
Стопанския факултет на Тракийския университет – Стара Загора

В съответствие с решение на Академичния съвет на Тракийски университет – Стара Загора е обявен конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ по Публично право в област на висшето образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6. Право, за нуждите на Стопанския факултет на Тракийския университет – Стара Загора, обнародван в „Държавен вестник“, бр. № 99 от 13.12.2022 г.

За провеждането на конкурса са изпълнени всички изисквания, които произтичат от приложимата нормативна уредба. Със заповед № 525/21.02.2023 г. на Ректора на Тракийския университет – Стара Загора съм определена за външен член на научното жури за провеждане на конкурса. Въз основа на протокол от заседание, проведено на 27.02.2023 г. на научното жури за провеждане на конкурса за заемане на академична длъжност „доцент“ по Публично право в област на висшето образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6. Право, ми е възложено да изготвя становище.

Информация за кандидата за заемане на академична длъжност „доцент“

Д-р Петър Радославов Илиев е единственият кандидат, който участва в конкурса. В законоустановения срок кандидатът е подал всички необходими документи за участие в конкурса. Допуснатият кандидат д-р Петър Радославов Илиев отговаря на всички изисквания за заемане на академичната длъжност „доцент“ и това се установява от представените документи.

Участващият в конкурса кандидат Петър Радославов Илиев е завършил висшето си юридическо образование в Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, дипломата му е с пълно отличие 6.00 (диплома с успех от курса на обучение: Отличен 6.00 и успех от държавните изпити: Отличен 6.00) и същият е първенец на випуска. Това е доказателство за отличната и възможно най-високата теоретична, образователна и образователно-квалификационна подготовка в специалността „Право“.

Д-р Петър Илиев има специализации в областта на правото, също завършени с Отличен 6.00: специализация по „Правораздаване“, завършена с Отличен 6.00; специализация по „Публична администрация“, завършена с Отличен 6.00 и специализация по „Международно право и международни отношения“, завършена с Отличен 6.00. В допълнение на тези специализации кандидатът има и специализация по „Общо право (Common Law)“ от Бъкингамски университет, Великобритания.

Кандидатът Петър Илиев е **доктор по Право** (Конституционно право) и има защитен дисертационен труд на тема „Законодателният процес в Република България“ (01.10.2012 г.).

Кандидатът Петър Илиев е заемал **щатни академични длъжности на нехабилитирано лице над 15 години** в Юридическия факултет на Софийския Университет „Свети Климент Охридски“, като през периода 2006 – 2021 г. последователно е заемал академичните длъжности „асистент“, „старши асистент“ и „главен асистент“ и е

преподавал учебни дисциплини в областта на публичното право: „Конституционно право“; „Организация на правозащитните институции“ и „Правата на човека в юриспруденцията на българските съдилища“. Понастоящем д-р Петър Илиев е хоноруван преподавател по правни науки в Тракийския университет – Стара Загора и в Университета по библиотекознание и информационни технологии. В светлината на гореизложените факти смятам, че кандидатът има продължителен преподавателски опит, солидни академични умения и е подготвен да заеме и успешно да изпълнява професионалните задължения по академичната длъжност „доцент“, за която е настоящият конкурс.

Успешната професионална кариера на д-р Петър Илиев се потвърждава и от това, че той е носител на няколко **престижни отличия** в адвокатската професия: лауреат на отличието „Адвокат на годината“, лауреат на отличието „Адвокат Филантроп на годината“ и управител (управляващ съдружник) на Адвокатско дружество „Илиев и партньори“, което е носител на отличието „Адвокатска кантора на годината“.

Д-р Петър Илиев има забележително **професионално развитие** и успешен опит и в други значими сфери, както и в областта на международните отношения и по-конкретно в дипломатическите и консулските отношения. Той е Почетен консул на Барбадос и управлява Консулството на Барбадос в Република България. Член е на Асоциацията на Почетните консули в България, която е част от Световната федерация на консулите (FICAC), призната от ООН. Председател е на управителните съвети на няколко бизнес организации.

Д-р Петър Илиев е дългогодишен **учен** с богат опит в областта на публичното право. Той има множество научни публикации по публичноправни въпроси. Участвал е в редица научни конференции и научно-изследователски проекти, както и в журита на студентски изследователски проекти.

Оценка на научната продукция на кандидата за заемане на академична длъжност „доцент“

Кандидатът Петър Радославов Илиев представя за участие в конкурса следния **оригинален научен труд № 1 (монография): „Принципи на организация и дейност на съдебната власт в българската правова държава“**, ISBN 978-619-7295-21-4, София, издателство РА „Евромедия“ ООД, 2023 г.

Кандидатът Петър Радославов Илиев представя за участие в конкурса и следните оригинални научни трудове - студии, статии и доклади:

Научен труд (публикация) № 2: Висш съдебен съвет – структура, състав, организация и правомощия. – В: Конституционни изследвания 2016 г. 70 години република, ISBN 978-954-07-4556-5, София, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, 2018 г., с. 98-125.

Научен труд (публикация) № 3: Съдебната власт в конфигурацията на разделението на властите. – В: Конституционни изследвания 2014-2015 г. 25 години демократична трансформация в Република България, ISBN 978-954-07-4298-4, София, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, 2017 г., с. 395-417.

Научен труд (публикация) № 4: Адвокатурата като институционална гаранция за основните права. – В: Конституционни изследвания 2012-2013 г. Конституционноправна защита на основните права и свободи, ISBN 978-954-07-3786-7, София, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, 2014 г., с. 275-305.

Научен труд (публикация) № 5: Конституционноправни аспекти на правото на собственост в контекста на юриспруденцията на българския Конституционен съд. – В: Конституционни изследвания 2012-2013 г. Конституционноправна защита на

основните права и свободи, ISBN 978-954-07-3786-7, София, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, 2014 г., с. 85-130.

Научен труд (публикация) № 6: Constitutional Foundations of National Security. – In: Modern Dimensions in European Education and Research Area, ISSN 2367-7988, Volume 10/2022, Academic Publisher “Za bukvite – O pismeneh”, University of Library Studies and Information Technologies, 2022 г., 212-219. **(Конституционни основи на националната сигурност** – В: Съвременни измерения на европейското образователно и научно пространство, ISSN 2367-7988, Том 10/2022, академично издателство „За буквите – О Писменехъ“, Университет по библиотекознание и информационни технологии, 2022 г., с. 212-219).

Научен труд (публикация) № 7: Ратификационните правомощия на Народното събрание и международните договори в контекста на юриспруденцията на Конституционния съд на Република България. – В: Конституционни изследвания 2014-2015 г. 25 години демократична трансформация в Република България, ISBN 978-954-07-4298-4, София, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, 2017 г., с. 134-143.

Научен труд (публикация) № 8: Правна същност на решенията на Народното събрание. – Общество и право, ISSN 0204-85-23, бр. 2/2015, издание на Съюза на юристите в България, София, 2015, с.17-26.

Научен труд (публикация) № 9: Предложения за рационализация на българския модел за разпределение на нормотворческите функции между парламента и правителството. – В: Theo Noster, Сборник в памет на гл. ас. Теодор Пиперков, ISBN 978-954-07-3801-7, София, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, 2014 г., с. 290-307.

Научен труд (публикация) № 10: Фактори за нарушаване на компетентността и видове нарушения. Правни средства за отстраняване на последиците от нарушенията на компетентността. – Норма, ISSN 1314-5126, бр. 7/2014 г., София, издателство „Сиела Норма“, 2014 г., с. 70-78.

Научен труд (публикация) № 11: Конституционни основи на икономическата система и собствеността по Търновската конституция. – Сборник „135 години от приемането на Търновската конституция“, ISBN 978-954-730-891-6, във връзка с научната конференция, посветена на 135-ата годишнина от приемането на Търновската конституция, организирана от Народното събрание на Република България, Софийския университет „Св. Климент Охридски“, Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“ (15.04.2014 г.). София, издателство „Сиби“, 2014 г., с. 312-320.

Научен труд (публикация) № 12: Правомощия на Народното събрание в сферата на отбраната. – Общество и право, ISSN 0204-85-23, бр. 8/2013, издание на Съюза на юристите в България, София, Издателска къща „Фенея“, 2013 г., с.29-45.

Научен труд (публикация) № 13: Свободата на религията и вероизповеданията в конституционноправната теория и в юриспруденцията на Конституционния съд на Република България. – Норма, ISSN 1314-5126, бр. 8/2013, София, издателство „Сиела Норма“, 2013 г., с. 72-85.

Преобладаваща част от изследванията имат мултидисциплинарен характер, който доказва осмислената връзка между различните публичноправни отрасли и публичноправни науки, а това е особено полезно и ценно за развитието на правото. Научните трудове на кандидата имат практическа насоченост, включително и през призмата на неговите анализи и коментари на конкретни решения на Конституционния съд и на българските съдилища. Това дава възможност на кандидата да аргументира и формулира конкретни предложения de lege ferenda, които са логични, защото са резултат

от логично изградено изложение и по този начин представляват негов ефективен завършек.

Научните трудове на кандидата демонстрират уменията на автора да доказва, обсъжда и изследва тезите си чрез обоснован и задълбочен научен анализ. Изводите и предложенията *de lege ferenda*, съдържащи се в научните трудове на кандидата, имат не само научно-теоретично, но и съществено практическо значение и напълно съответстват на обществените потребности и съдебната практика и представляват безспорен и полезен научен и научно-приложен принос в областта на публичното право.

Научен труд № 1: „Принципи на организация и дейност на съдебната власт в българската правова държава“ е всестранно, задълбочено и системно научно изследване, което е актуално, значимо и на високо научно ниво. Принципите са разгледани и категоризирани в две големи групи – първични (оригинерни) и вторични (производни) и са изведени разграничителните линии между тях. Систематизирани и обсъдени са всички съществени принципи на организация и дейност на съдебната власт в българската правова държава. Въпросите от предмета на изследването са разгледани и в контекста на юриспруденцията на Конституционния съд и съдебната практика. Следва да се отбележи, че темата в нейната пълнота представлява научна новост и самото ѝ детайлно и завършено разработване на базата на юриспруденцията на Конституционния съд и съдебната практика приемам за научен принос. Важен научен принос е юридическата характеристика на принципите на организация и дейност на съдебната власт и представянето и анализа на особеностите и аспектите на тяхната правна същност, както и връзките, взаимодействията и закономерностите помежду им през призмата на аспектите и особеностите на българската правова държава.

В монографията са изследвани ролите, мястото и функциите на независимите „подсистеми“ („микросистеми“) в рамките на макросистемата на съдебната власт в българския конституционен модел. Обсъдени са специфичните особености в правните методи, правните способности и правните средства, използвани от всяка от подсистемите на съдебната власт и различния интензитет на правозащитните им дейности. Изследвана е конституционната роля на съда като гарант за защита на основните права, свободи и законни интереси на правните субекти, както и за законосъобразното осъществяване на публичната власт от институциите. Формулиран е изводът, че в организационно-структурен аспект, съдилищата са основата и гръбнакът на съдебната власт, а във функционален аспект тяхната дейност е най-същественото и решаващо нейно проявление.

В монографията са идентифицирани, определени и анализирани важни правни понятия и термини от правната материя, свързана с принципите на организация и дейност на съдебната власт в светлината на ценностите и на материалните и формалните измерения на българската правова държава, в. Факт е, че една от полезните характеристики на труда е изследването и групирането на възгледите и позициите в много решения на Конституционния съд на Република България и съдебната практика, както и връзките помежду им. Това с явява юриспруденциална основа за извличане на ценна информация и формулирането на важни изводи относно значими страни на обсъжданите релевантни въпроси.

Като особено достойнство на монографията следва да бъде признат анализа на различни концепции, възгледи и разбрания в българската правна наука по въпросите, отнасящи се до тези принципи. В монографичното изследване са формулирани в теоретичен план трите правни битиета на тези принципи: първо, като самостоятелни правни принципи; второ, като предпоставки, условия и гаранции за осигуряването на независимостта на съдебната власт; трето, като проявления и форми на независимостта на съдебната власт в светлината на българската правова държава.

Обоснованите изводи и предложения в монографията са важна база за бъдещото развитие на научните изследвания и дискусии по тези правни въпроси и ще подпомогнат съдебната и законодателна практика. Безспорно е, че систематизацията, класификацията и изясняването на принципите на организация и дейност на съдебната власт в монографията по същество представляват цялостна и завършена теория за тези принципи.

В монографията е формулиран важният извод, че между първичните и вторичните принципи има генетична (органична) и функционална връзка в контекста на цялостната и своеобразна „кибернетична“ система, която всички те заедно образуват и която се явява част от по-голямата и интегрираща ги вътре в себе си система от принципи, ценности и правила на българската правова държава. Поради тази причина принципите на организация и дейност на съдебната власт в Република България са изследвани и анализирани в светлината на техните структурни връзки, релевантни корелации и динамични взаимодействия с елементите и особеностите на българската правова държава.

Високата научна стойност на монографичния труд се обуславя от съществения набор на успешно и ефективно приложени научни методи при изследването. По мое мнение монографичният научен труд е полезен за развитието на теорията на публичноправните науки, но същевременно е и ценен за практиката, поради което заслужава висока положителна оценка.

Останалите научни трудове, представени в конкурса (статии и студии) имат не само теоретично, но и практическо значение и са полезна основа за бъдещо усъвършенстване на нормативната уредба и правоприложната практика.

Научен труд (публикация) № 2: „Висш съдебен съвет – структура, състав, организация и правомощия“ всестранно и задълбочено изследва особеностите на структурата и организацията на ВСС и начина на неговото формиране, съставите на двете му колегии, реда на дейността им, както и техните функции и правомощия според професионалната им насоченост.

Научен труд (публикация) № 3: „Съдебната власт в конфигурацията на разделението на властите“ анализира особеностите на съдебната власт, структурата на нейните подсистеми, разликите в техните правозащитни дейности и използвани средства, методи и способности и основните аспекти и особености на правораздаването. Застъпена е тезата за правозащитното предназначение и юридическата същност на съдебната власт. Изведени са критериите за разграничение между съдебната власт и останалите власти в конфигурацията на разделението на властите и са представени разликите. Направен е изводът, че правораздаването е функционалната сърцевина и традиционната и същинска дейност на съдебната власт.

Научен труд (публикация) № 4: „Адвокатурата като институционална гаранция за основните права“ систематизира и анализира основните принципи при упражняването на адвокатската професия и правилата, регулиращи отношенията на адвоката с клиентите, отношенията на адвоката със съда и отношенията между адвокатите. Задълбоченият анализ на проблемите и вижданията, отразени в релевантните решения на Конституционния съд, редица съдебни решения и практиката на Европейския съд по правата на човека в Страсбург, е научен принос в правната теория и самото му подробно разработване може да се приеме за полезно в светлината на обучението по правната материя на организацията на правозащитните институции.

Научен труд (публикация) № 5: „Конституционноправни аспекти на правото на собственост в контекста на юриспруденцията на българския Конституционен съд“ анализира голям брой решения на Конституционния съд, а това е източник на ценна

информация за конституционноправните особености на правото на собственост и изводи относно същностни аспекти на разглежданата проблематика. Изяснен е принципът, че при упражняването на частната собственост всички правни субекти са равнопоставени и са изведени критериите в конституционната юриспруденция, въз основа които се провежда разграничението между частна и публична собственост. Изведена тезата, че изключителната държавна собственост се характеризира с национална публичноправна значимост и всеобща полезност. Обоснован е изводът, че Конституцията закриля собствеността в широкия смисъл на думата, т.е. всички права с икономическа стойност, включително и вземанията. В контекста на решенията на Конституционния съд е обосновано разбирането, че упражняването на правото на частна собственост по необходимост включва установената със закон процедура за събирането на вземанията и тази равнопоставеност според Конституционния съд се отнася както до материалното съдържание на правото на собственост, така и до процесуалните гаранции за неговата защита.

Научен труд (публикация) № 6: Constitutional Foundations of National Security („Конституционни основи на националната сигурност“) надгражда и обогатява съществуващото научно знание по обсъжданите въпроси в контекста на натрупаната през годините конституционна юриспруденция. Обосновано е разбирането за изконната и стабилна връзка между националната сигурност, от една страна, и другите основни конституционни принципи и ценности, каквито са суверенитетът, разделението на властите, правовата държава (господство на правото), независимостта и териториалната цялост на държавата, върховенството на конституцията, основните принципи на политическата и икономическата система, разграничението между политическата държава и гражданското общество, основните права и свободи и техните конституционни гаранции, от друга страна. Защитена е тезата, че конституционното право е правният отрасъл, който превръща националната сигурност във висша юридическа ценност, като ѝ придава конституционен смисъл, конституционно съдържание и конституционен ранг и именно конституционното право изгражда цялата сложна система от най-значими и основополагащи конституционни принципи и ценности, важна част от които е и националната сигурност.

Научен труд (публикация) № 7: „Ратификационните правомощия на Народното събрание и международните договори в контекста на юриспруденцията на Конституционния съд на Република България“ има особеността, че обсъжданата материя надхвърля очертанията на конституционното право и има комплексен и интердисциплинарен характер, поради което при изследването са приложени познания от различни правни отрасли.

Научен труд (публикация) № 8: „Правна същност на решенията на Народното събрание“ е полезен с това, че представя и анализира схващанията в голям брой решения на Народното събрание, отнасящи се до отношенията му с правителството и поставянето на големия въпрос дали парламентът може да задължава правителството да реши или извърши нещо или може само да му препоръчва, но без да го задължава, като посочените в изследването примери са източник на важна информация и изводи за важни страни на коментираната материя.

Научен труд (публикация) № 9: „Предложения за рационализация на българския модел за разпределение на нормотворческите функции между парламента и правителството“ обосновава и формулира конкретни предложения *de lege ferenda*, които в тяхната съвкупност и в контекста на системните връзки и корелации помежду им имат характера на цялостна теория и стратегия за евентуално бъдещо въвеждане на института на делегираното законодателство в България.

Научен труд (публикация) № 10: „Фактори за нарушаване на компетентността и видове нарушения. Правни средства за отстраняване на последиците от нарушенията на компетентността“ разглежда групирането на възгледите в съдебната практика по разглежданата материя, както и корелациите между тях, а това е източник на ценна информация и заключения. Анализирани са отделни правни институти, термини, понятия и важни особености на нормативната уредба на разглежданите въпроси. Формулиран е изводът, че принципът за спазването на компетентността на държавните органи е един от фундаменталните устои на правовата държава и свързаните с нея правна сигурност и правна стабилност.

Научен труд (публикация) № 11: „Конституционни основи на икономическата система и собствеността по Търновската конституция“ обосновава извода, че Търновската конституция защитава правото на собственост, без оглед на това кой е титуляр на съответното право и без значение на това какъв е обектът (предметът) на това право. Представено е схващането, че разбирането на Търновската конституция за собствеността е многоаспектно и че в Търновската конституция е въплътена модерната за тази епоха идея, че конституционното понятие за собственост е по-широко и по-богато по съдържание от тясното вещноправно понятие за собственост. Поддържа се обоснованият правен извод, че Търновската конституция закриля всички видове имуществени права (т.е. всички парично оценими права), а не само вещното право на собственост в тесен смисъл. Застъпена е тезата, че упражняването на правото на частна собственост по необходимост включва установената със закон процедура за защита на това право. Формулиран е изводът, че привилегиите при осъществяването на имуществените права на държавата са допустими само и единствено в сферата на обществената (публичната) държавна собственост, но същото обаче не важи за частната държавна собственост. При последната следва да бъде гарантиран принципът на равнопоставеност и недопускане на привилегии. Изведен е един от фундаменталните принципи на икономическата система при действието на Търновската конституция - принципът за забраната за обременяване на обществената държавна собственост с вещни права на трети лица.

Научен труд (публикация) № 12: „Правомощия на Народното събрание в сферата на отбраната“ е полезен и с това, че представя, обсъжда и систематизира позициите и разбиранията в решенията на Конституционния съд, както и връзките помежду им, а това е източник на ценна информация и изводи относно важни страни на разглежданите въпроси. Приложеният научен подход на представяне и критичен анализ на най-важните в разглежданата правна сфера решения на Конституционния съд показва практическата реализация на обоснованите тези, а последните са база за направените в труда изводи и препоръки за решаването на идентифицираните проблеми.

Научен труд (публикация) № 13: „Свободата на религията и вероизповеданията в конституционноправната теория и в юриспруденцията на Конституционния съд на Република България“ задълбочено анализира правните аспекти на понятията „вероизповедание“, „религиозна общност“ и „религиозна институция“; триадата „мисъл-съвест-религия“; правната характеристика и елементите на конституционното право (свобода) на избор на вероизповедание и на религиозните възгледи и правото на сдружаване на религиозна основа (свобода на религиозно сдружаване) в светлината на решенията на Конституционния съд; зачитането на религиозната идентичност на личността като основен конституционен принцип в контекста на конституционната юриспруденция и неговата равнопоставеност с принципа за зачитане на атеистичните възгледи; връзка на последните два принципа с върховните конституционни принципи на хуманизъм, търпимост и зачитане на човешкото достойнство (Преамбюла на Конституцията); правото на вероизповедание чрез създаване

или участие в религиозна общност и въпросът за юридическата правосубектност на религиозните общности и тяхната регистрация като обособени правни субекти в общото правно пространство.

Критични бележки

По отношение на монографичния труд от определен научен интерес би било и представянето и обобщаването на научните становища и възгледи и на повече чужди автори, изследвали разглежданата научна проблематика. Същевременно са характерни и още някои незначителни недостатъци – например сложността на някои изречения, натоварващи структурата на научното изследване – които обаче не се отразяват върху качеството и положителната оценка на монографичното изследване.

Критичните бележки са несъществени и не влияят на безусловно налагащия се логичен извод, че научните трудове са създадени от автора в резултат на активната творческа работа и добросъвестните усилия на автора в областта на научните изследвания.

Обща оценка на научните и научно-приложните приноси в научните трудове

Убедено смятам, че монографията е ценна и съдържа важни и оригинални научни приноси и научни новости. Монографичният труд „Принципи на организация и дейност на съдебната власт в българската правова държава“ представлява интерес за българската научна и професионална общност. Във връзка с изложените аргументи, оценявам монографията като актуално и задълбочено научно изследване на важен правен проблем. Анализите, тезите и изводите в нея ще дадат тласък за по-нататъшни научни изследвания в областта на организацията и дейността на съдебната власт в Република България. В монографията методите на научно изследване са използвани ефективно за постигане на научните резултати.

Особено внимание е отделено на юриспруденцията, както и на водещите становища и мнения в правната наука. Научният труд добавя много нови научни тези и изводи в сферата на научните изследвания за съдебната власт. Монографичното научно изследване е много задълбочено, систематично и подробно, с точно изпълнение на всички необходими изисквания относно ясно структуриране на научна материя, практическите примери, прецизната научна терминология, коректните научни конструкции, точните цитирания и високото ниво на правния анализ.

В представените за участие в конкурса научни трудове има многобройни, съществени, полезни и ценни научни и научно-приложни приноси. Кандидатът категорично и убедително показва своите способности и умения да обосновава и представя по задълбочен начин научните си тези, изводи и заключения.

Заключение

Въз основа на гореизложеното ясно потвърждавам научното ми положително мнение и високата ми оценка за оригиналността и качествата на монографията и останалите научни трудове и техните научни приноси и научни резултати, както и за стабилните научни умения и забележителен опит на автора за задълбочено и концентрирано развиване на много важна научна проблематика.

Въз основа на представените за участие в конкурса документи и научни трудове смятам, че се спазени изискванията на ЗРАСРБ, ППЗРАСРБ и Правилника за развитието на академичния състав в Тракийски университет – Стара Загора за заемане на академичната длъжност „доцент“. Кандидатът е придобил образователната и научна степен „доктор“ в

научно направление 3.6. Право (Конституционно право). Той е заемал повече от две години академичната длъжност „главен асистент“ и е доказан специалист от практиката.

Кандидатът е представил монографичен труд и други научни трудове в областта на конкурса, които не повтарят представените за придобиване на образователната и научна степен „доктор“. Научната и преподавателска дейност на кандидата отговаря и значително надхвърля минималните национални изисквания, както и всички други изисквания съгласно ЗРАСРБ и разпоредбите на ППЗРАСРБ.

След като се запознах с цялостната преподавателска, практическа и научноизследователска дейност на кандидата и с представените в конкурса материали, монографичен научен труд и другите научни трудове и анализирах значимостта им и научните и научно-приложните им приноси, смятам, че кандидатът д-р Петър Радославов Илиев отговаря на всички условия и изисквания да бъде избран да заеме академична длъжност „доцент“ по Публично право в област на висшето образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6. Право и давам положителна оценка на неговата преподавателска, практическа и научноизследователска дейност и препоръчвам на научното жури да вземе решение, с което да направи предложение до Факултетния съвет на Стопанския факултет на Тракийския университет – Стара Загора да избере д-р Петър Радославов Илиев да заеме академичната длъжност „доцент“ в област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, в професионално направление 3.6 Право (Публично право) в Стопанския факултет на Тракийския университет – Стара Загора.

Заличено!

Член на научното жури:
(доц. д-р Елица Георгиева Вълчева-Куманова)

18 април 2023 г.